

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 60. ANULU XVI.

Sabiiu, in 28 Iuliu (9 Aug.) 1868.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: joi'a și Duminec'a. — Prenunțarea se face în Sabiiu la expeditor'a. Toi'ei pe afara la c. r. poste, cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditor'a. Pretulu p'numerației pentru Sabiiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri straine pe anu 12 pe 1/2 ann. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirula, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiiu 27 Iuliu.

„Sieb. Deutsches Wochenblatt“, fôia septemariana, ce apare aici în Sibiiu serie în nrulu 10 în rubric'a, „revista septemariana“ urmatorele:

„La finea seculului trecut au ziditu grecii emigrati din Turci'a o biserică în Brasiovu, carea provieduta cu fundatiuni bogate, a fostu destinata exclusivu pentru servitiulu dumnediescu alu natiuniloru greci. Nu multu dupa aceea s'au escatu conflicte între comun'a grecesca și regimentulu biseric'ei greco orientale, cari (conflicte) aveau în vedere administratiunea averei bisericesci și în genere încorporarea bisericii locale în biseric'a tieriei greco orientale (griechisch-orientalische Landeskirche)“ s. a. m. d. vorbesce despre punerea interdictului asupra bisericii și despre radicarea lui.

Ne mirâm, de crass'a nesciintia ce dovedesce scrietoriulu acelei notiie în o afacere, de o parte atât de aprôpe de densulu, de alta parte atât de interesanta pentru ori-ce omu, carele are de a face, cu, — și de a traî în corporatiuni constitutiunale, fia acele politice, fia bisericesci.

De asta-data i spunemu scrietoriulu, ca asertulu seu despre zidirea bisericii amintite mai susu nu contine nici unu adeveru. Binevoiesca a se ostentî pana la inclitul magistratu din Brasiovu și a caută acolo în cartea funduaria și se va convinge, ca biseric'a din cestiune nu e zidita de greci ci de români și ca cartea fundatiunala a acelei bisericii e scrisa în limb'a româna; ca romanii au ziditu acea biserică spre întrebuintiarea comun'a tuturor crestiniloru gr. or. din cetatea Brasiovlui, fără de deosebire de natiunalitate și au daruit dou'e case în favorea acestei bisericii, dară nu în favorea natiunei grecesci nici a companistiloru greci; mai departe, că Panaiotu Hagi Nica darulu seu de 6000 piastri asijderea l'au consantitu spre ajutorarea obștesca, și numai 10,000 fl. pe sêm'a unei școle grecesci, dară nu companiei grecesci. De aceea, fiindu ca acestu crestinu bunu a marturisitu de daruirea acest'a de 6000 piastri și înaintea comisiunei guberniale, în fruntea cărei'a se află contele Nemesiu și la carea au asistatu și grecii dela compania: acesti greci au și blastematu, în fati'a comisiunei pre Panaiotu Hagi Nica, puntruca nu au datu darulu seu greciloru. Fundatiunea maréti'a, ce o mai are biseric'a acest'a dela Principele Brancovénu din a. 1823 înca e consantita esclusivu bisericii dela Sânt'a Treime, dară nu natiunei grecesci, și după dechiararea serbatorésca din 12 Iuliu a. c. a Principelui Brancovénu, carele este clironomulu legiuitu alu fundatorulu Principelui Brancovénu, s'au consantitu spre ajutoriulu românilor ardeleni ortodocsi.

Stându astfelu lucrulu, aratene ori și cine, care sunt fundatiunile cele bogate, care sa le fia făcutu grecii emigrati din Turci'a la Brasiovu pentru zidirea și înzestrarea bisericii dela Sânt'a Treime în cetatea Brasiovlui?

Din contra, noi vomu documentă duchulu loru neodichnitu, pentru carele ei înca la 1782 au capatat infruntare; din causa, ca molestă dicasteriele cu acuse nefundate asupra românilor. Eata ce s'a scrisu magistratulu Brasiovlui din partea Guvernului: „... vorzüglich aber sollte der Magistrat einigen unruhigen Mitgliedern der hiesigen griechischen Compagnie die ernstgemessenste Weisung und Warnung geben, dass sie sich Inhalts der auf ihre Supplique unter dem 6 Juni l. J. (1792) erflossenen a. h. Hofentschliessung zur Ruhe begeben möchten, wenn sie anders sich nicht die a. h. Ungnade zuziehen wollten. (...) Magistratulu inse sa îndrepte și sa admoneze pre unii membri neodichniti ai companiei grecesci de aici în modulu celu mai seriosu și corespundietoriu, că sa se conforme cuprinsului

pr. în. decisiuni de curte, emanate la suplic'a loru, sub (datulu dela) 6 Iuniu că sa se asieze, deca de altmintrea nu voru voi a-si atrage asupra-si pre înalt'a disgratia.)

Reminiscentie constitutiunale.

(Capetu)

Cea mai grea imputare se face casei delegatiloru senatului imperialu, puntruca cu tôte ca au vedutu capii partideloru din trens'a, ca sperantiele loru copilaresci, de a vedé pre Kaiserfeld pasîndu în locul lui Schmerling, au ramas ilusiorie, nu au aflatu în restempu de cinci septemâni, unu cuventu macaru, pentru de a protestă în contra catastrofei ce s'a succésu înaintea ochiloru loru. „E durerosu pentru istoricu a descrie situatiunea mai departe, cum se paralisă ori-ce întreprindere comun'a de pasiunile cele mai minutiôse ale singuraticiloru, de vanitatea teatrala și de desconsideratiunea intereselor incredintiate deputatiloru.“

Dupa ce a descrisu în tipulu acesta tôte intemplantile ce au statu în legatura cu caderea sistemulu centralisticu constitutiunalu; dupa ce a aratatu cum au nisuitu contrarii acestui sistemulu a-si împreună puterile spre resturnare, fia care parte inse condusa de interesele ei particulare, și după ce arata ca însi-si partisanii din nesciintia loru, cu buna și rea credintia conlucrara în partea contrariiloru lor, autorulu articulului desu mentionatu, se întorce și la „representanti'a poporului“ pre carea o arata ca a fostu numai o caricatura, va se dica, o schimosire a ideei de reprezentatia de popor și unu abusu de acestu cuventu. Reprezentanti'a cestiunata, carea tea alegatoriloru responsabilitatea, e numai o sistema de delegatiune, carea taia tóta legatur'a între popor și reprezentantia, de ôre-ce delegatii senatului imperialu trecu prin vreo dou'e, trei cernerii, pana sa ajunga delegatii și suntu pre langa acest'a impartiti după interese ordini, și grupe locale. „Cum sa se pôta „simti“ delegatulu în legatura cu poporulu, cându acest'a are „lipsa de corporatiunea de alegere numai ca de pri-ma“ trépta spre a ajunge în dieta; mai departe „inse, că sa ajunga în senatulu imperialu are trebu-intia sa menagieze tôte parerile individuale din „corporatiunea acest'a, pentru că alegerea restrinsa „în cerculu corporatiunei (dietai) sa ese în favorea sea și nu în favorea altui'a. Sa-si intipuniesca cineva ce va sa dica a formă din diet'a d. e. „Austriei inferioare nnu colegiu de alegere de 66 „voturi, cari apoi se impartu mai departe în possessori mari, reprezentanti de camere comerciale, „deputati de ai cetătiloru și dela tiéra, cari se impartu după curii în numeri anumiti. Acesti 66 de „ômeni dau asiă dară patru locuri în senatulu imperialu celor 12 deputati ai Vienei, 5 celor 18 „prelati și possessori mari, 1 celor 4 reprezentanti ai cameriloru de comerci, iéra între ceilalti deputati se impartu voturile după grupe și adeca: din 8 „deputati dietali (Landtagsboten) se alege 2, din 11 3 „și din 8 2 „representanti de popor“ pentru senatulu „imperialu. Va concede ori cine, ca deca se aru „pune unu pretiu, pentru degradarea principiului „parlamentariu la cele mai minutiôse clice și coterii, prin compunerea casei delegatiloru problem'a „aru aparé deslegata cu succésu.“

Senatulu imperialu i-si termină sesiunea în 27 Iuliu. Sesiunea o încheiă Archiducele Ludovicu prin o cuventare fără de nici o colóre și trei dille mai târdiu publica „W. Ztg.“ în unu modu fôrte rece biletele de demisiune ale ministriloru Schmerling, Plener, Lasser, Hein, Meeséry, Burger a vice-cancelarinului ardeleanu Reichenstein, a ministrului provisoriu de comerci Kalchberg și sie-

fului celui mai de influintia în ministeriulu de finantie.

La ministeriu vinu acum pre lângă Belcredi carele eră aristocratu de calibru greu, contele Larrisch ministru de finantie, cav. de Komers ministru de justitia și conte Haller cancelariu aulicu pentru Transilvania. Cabinetulu celu nou eră aristocraticu și feudal. Elementele liberale erau departate de frenele guvernării de dincôce și dincolo de Lait'a

Tóta period'a de aci încolo numita și „sistema de sistare“ o descrie că pre un'a fără de principie, carea lavă în tôte părțile. De aceea a avutu lovitur'a acest'a de statu influintia depravatori'a asupra moralei politice a masseloru poporului. Reactiunea evului mediu a fostu reinviatu în tôte părțile. Chiaru și elementele mai luminate remase din tempulu lui Bach, înca trebuia sa-si caute de cale.

Directiunei acestei'a i s'a opusu resistintia Ungariei, carea nu voi sa renuntie la partea liberala a pretensiuniloru sele, ceea ce feudallii o aru fi asceptatu că respata pentru indestularea Ungariei în cestiunea de putere și pentru concessiunea de putere și pentru concessiunea încorporării Transilvaniei.

Ne oprimu aici, crediendu ca trasurile aceste putine, puse în evidintia pentru mai buna apretierea transactiunei, voru fi de ajunsu spre a cunôsce situatiunea presenta constitutiunala.

Aru fi de a se face multe reflectări la aceste. Aru fi de a se aretă mai pre largu de o parte réu'a credintia cu constitutiunalismulu centralisticu în interesulu germanisării și de alta parte réu'a credintia cu liberalismulu pentru resturnarea celoru puse la cale, de acelu constitutiunalismu, bunu reu cum eră.

Dară fiindu ca factorii principali ai directioniloru celoru dou'e mai marcate din restempulu transactiunei, astadi suntu afara din actiune, sa le dâmu pace. Din espunerea lucrăriloru decurse putemu noi invetiă de ajunsu pentru de a face deosebire între aceea ce e durabilu și trecatoriu, între aceea ce e spre binele seu spre reulu bunei stări a popóloru. Sa aplicâmu dară aceea ce e folositoriu pentru noi și amu corespunsu obligamentulu nostru.

O impregiurare credemu a o supune unei consideratiuni mai deosebite din parte-ne și adeca, ca Ungari'a, carea în totalitatea ei au fostu resistatu ispitelor dela 1860 până la 1867, nu a persistatu până la punctulu celu din urma alu programei sele de mai înainte, ci o vedemu de atunci încôce alipindu-se din tôte puterile de tierile de dincolo de Lait'a și vedemu că atrase la imbratsiarea acestei programe pre unu Klapka, carele la 1866 a intratu în Ungari'a cu bratiu înarmatu, pre unu Türr, carele e generalu în armat'a italiana și pre altii de soialu acestor'a.

Si omului neiniatiu în arcanele politice trebuie sa i se obtrude ide'a, ca straformări mari s'au petrecutu în politic'a monarchiei nôstre, ca straformări mari s'au făcutu în politic'a européna nu mai departe ci numai dela 1866 încôce.

Că sa nu trecemu marginile ce ni le-amu prescrisu prin ins'a-si titlu articululu nostru, încheiâmu aceste reminiscentie cu reasumarea: ca bine sa luâmu sêm'a, că politic'a româna sa nu fia scară pentru scopuri straine intereselor nôstre și intereselor libertății comune.

Eveneminte politice.

Sibiiu 27 Iuliu.

Cetimu în Albina:

„Deputatii nostri nationali, se întielege cei ce au intratu și stau în solidaritate, facia cu proleptele de

lege pentru înarmarea țării (adeca pentru puterea armată, pentru introducerea institutului de „hon-vedi“ și pentru organizarea rescălei glătelor, cari proiepte de lege se desbatu de trei zile în casa reprezentativă) s'a consultat și învoit a neci nu intră în discușiune, ci a le com b a t e s i r e s - p i n g e i n t o t a l u, din considerantele mai ver-tosu — a) căci ele au se urce sarcinile poporului preste totă mesur'a; b) căci ele, pre câtu timpu nu e deslegată cestiunea de nationalitate, ci domnesce magiarismului eschisivu, au se devina unelte în mână magiarismului contra nationalității nemagiare; c.) căci ele, pre câtu timpu poporele sunt nemul-tumite, nu potu contribui la securitatea patriei și fericirea comuna. — Acést'a declarațiune vor face-o deputatii nostri mâne prin deputatulu A. Romanu și apoi cu totii se voru retrage și nu vor votă acele legi, seu cari dintre ei vor preferi a remanê de facia, vor votă contra acelor'a". (Co si puté fi mai usioru?)

Din cele dinafara cauta sa ne restringemu nu-mai la sciri și conjecturi diuastice.

Regin'a Angliei calatoresce la Lucern'a în El-veti'a. Calatori'a a facutu sensatiune între diplomati, din cauza, ca regin'a nu merge singura, ci caleto-resce cu lordulu Stanley. Din calatori'a acést'a s'a facutu deja o convenire de monarhi, pentrucă a-cumu se dice ca regele Olandei e acolo deja și mai tardiu voru veni și alții. Și despre intalnirea Impe-ratului Austriei cu alu Rusiei inca se vorbesce. Principele Gortiacoff se dice ca aru fi conferitu cu principele Meternich în privinti'a afacerii acestei'a, și acumu se ascepta în Vien'a rezultatulu pertra-tărilor. Numai posibilitatea acestoru pertratări, aru fi unu indice la relatiuni mai bune între cabi-netele de Vien'a și celu din S. Petersburg.

Neesplicabile sunt scirile cr le are press'a francesă despre referintiele Romaniei. O fôia oficioasă observa: ca pre câtu cresce populari-tatea lui Bratianu pre atât'a scade cea a Domni-torului. La aceste adange „Kreuzzig“: „Nu scimu, dăca e opiniunea acést'a seriôsa seu e o esageratiune tendentiôsa, dăca în cercurile nôstre guvernamen-tale nu ascundu ômenii temerea, ca Bratianu și par-tid'a revoluționaria (în intielegere secreta cu Rus-si'a) luera pentru departarea principelui Carolu și pentru a luâ în mână faenele guvernului.“

Inregistrâmu aceste sciri, dupa cumle aflâmu prin alte diuastice. Cu tôte aceste, considerându cine-va, im-pregiurările de agitatiune între partidele interne, considerându amestecarea afacerii bulgarilor în a-faceri romanesce și alte de feliulu acestor'a: lesne pôte cadé în ispita de a presupune, ca acele

sciri trebuie ca au vre-o însemnatate, și dăca nu va fi tocm'a aceea ce spunu ele.

Din B u l g a r i ' a impartasim dupa „Osten“ mai multe date însemnate. Unu Telegramu dela 1 Augustu n. spune ca ia succesu lui H. gi Dimi-triu a trece dunarea cu 125 ômeni, ca acest'i s'au luptatu cu turcii dăcu dile și ca au perdutu 80 de ômeni, morti, între cari și unu oficeru de geniu rusu. Cei'a-lalti parte sunt prinsu parte se voru prinde. Cei prinsu fura spendiurati.

Diet'a Ungariei.

În siedinti'a dela 30 Iuliu presedintele minis-terialu conte A n d r a s s y preda casei deputati-loru legile sanctionate în privinti'a scôterii dărei, contributiunii pentru case, contributiunii personale și a timbreloru. Legile se promulgara numai de-cătu.

T i n c u se escusa ca în interpelatiunea de ieri din necunoscenti'a perfecta a limbii unguresci a pronunțiatu unu conventu necuvenitu în parlamentu. Densulu în locu de a dice „legyalázott“ (calumniatu) a disu „meggyalázott“ (rusinat, desonoratu).

Berzenczey interpeleza pre ministrulu de co-municatiuni în privinti'a drumului de feru oradea-mare=Galati.

La ordinea dilei vine propunerea lui M i l e - t i c s în afacerea sea propria.

Ministrulu de justitia nu se invoiesce cu for-m'a propunerei lui Miletici, pentru ca aceea e pre-generală. Face densulu alt'a, carea se deosebesc de cea mai dinainte prin aceea, ca c e r e i n v o i e r e a casei pentru a face cercetare în contr'a deput. Mi-letici, din caus'a „omorului din Belgradu“. Acést'a o motiveza ministru cu aceea ca elu nu privesce în compromisiu la atentatulu belgradeanu nisce a-tentatori politici, ci numai nisce simpli criminalisti de cari dăca se voru afla și în Ungari'a i va pre-dă regimulu serbescu, pre cându pre cei politici Ungari'a nu-i da nimenui.

Miletici se invoiesce cu propunerea. G e c z ô și Carolu A n t a l f f y facu o propu-neră de conclusu, ca de aci încolo sa nu se mai dea pasu-portu feteloru unguresci, cari n'au ajunsu etatea de 21 ani, pentru orientu, pentru ca acolo se face negoliu cu sufletele și trupurile loro, insie-lându-le la ticalosii. Se va tipari și pune la ordi-ne dilei.

Desbaterea cea însemnata se începe; e vorb'a de legea de înarmare. Celu dintâiu carele ia cu-ventulu în cestiunea acést'a e

M a d a r á s z (se suie pre tribuna). Mam'a Grachiloru au disu cătra fiulu ce i mai remasese în viața, cătra Caius: „Ce sentu mai poti tu as-ceptă dela legi și dela Ddiei. Oratorulu nu s'ar miră cându cineva i-aru adresă și densulu o ast-feliu de întrebare. Dăca cogeta elu la apoc'a 1848 i vine a crêde, ca barbatii de stat, cari conduc astâdi țiera, au uitatu tôte învetiaturile istoriei. Pre-cum Caius Grachus nu s'a temutu de aristocratia Romei asia considera densulu dreptu de o ditorin-tia de a-si motiva propunerea sea.

Proiectulu de lege dupa densulu nu e altu-cesta decâtu nisuinti'a elementeloru aristocratice de a face potestatea principelui netiermurita, de a nimici independinti'a țierei, de 1000 de ani, de a face posibilu gustarea acuisitiunilor și de a susti-ne nesatiôsa putere austriacă. Barbatii de stat ai Austriei se straduescu de 300 de ani a ruină Un-gari'a în privinti'a finantiala și capatându puterea armata în mana, sa o faca cersitoria și sclava totu-odata.

Imputa dreptei ca ea sustine tôte sarcinile combatute de ea îns'a-si și ca se face instru-mentulu seracirii țierei. Acumu a trebuitu sa mērga mai departe și sa abdica și de puterea ar-mata. Sa bage drept'a de sēma că sa nu o spele potopulu și pre dens'a.

Pasulu comisiunii în legea de apărare, în carele se dice ca fia-care membru alu corônei unguresci e detorin a purtă arme nu e corectu, pentru ca drepturile nu sunt estinse asupr'a tu-turoru.

Legea de fatia e îndreptata contra tuturor legilor de feliulu acest'a, aduse în fiintia de die-tele dela 1608, 1618, 1681, 1715, 1790, 1827 și 1848.

Mai departe vede în proiectu (§ 11) nimici-ta suveranitatea ambeloru state austro-magiare; pentru ca ambele se lipsescu pre 10 ani de dreptulu de a aplacida recruti. Elu privesce în o armata per-manenta de 800.000 o provocatiune, o arma în mân'a absolutismului contra libertății popôreloru și contra economiei politice.

Prin legea acést'a crede oratorulu periclitata cestiunea orientala, cestiunea nationalitateloru și des-legarea favorabila a acestei'a. O armata mare per-manenta însemneza amenintarea statiloru autono-me dela Dunarea de jos, a căroru frati locuiescu între noi (eljen, în estrem'a stânga). Nu se voru teme cei dela Dunare ca armat'a cea mare va fi folosita spre a despăgubi de perderile din Germa-ni'a? Unitatez germana se va face, fără de pri-

FOIȘIÔRA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare.)

X.

Pôte tovarșii mei voru fi făcutu reflectiuni a-semanătoare, căci în totu cursulu dilei predomină în-tre noi o neobicinuita tăcere.

Chiara mai pre nrmă, cându dela ghietariulu Ronului urmăremu caletori'a într'o mica trasura, ve-seli'a nu ne reveni. Din cându în cându treceamu pre lângă vre-unu satioru campusu din câte-va duzine de casutii de lemn. As-menea priveli produceau asupr'a lui Alessandru unu efectu me-lancolicu.

Odata esclama. „O! câtu trebuie sa fia de frumôsa vieti'a în asiâ unu sat! Aici departe de vuetulu lumei, în mijloculu celei mai maretic naturi, aici este patri'a poeziei! Dăca aru aternă numai dela vointi'a mea, eu unulu m'asiu acufundă pentru totu-dăun'a în aceste locuri incantătoare...“

— Fôrte multiamescu, i-lu intrerupsu Edgar; a trât în mijloculu stânciloru și a ometurilor! Nu-mai privirea acestoru locuintie primitive te infio-rēza, dăca inca a fi silitu sa te îngropi aici tôte vieti'a. Suntemu acum pre la sferistulu lui Iuliu și vedi ometu în tôte partile, inchipuiesce-ti ce tre-buie sa fia iern'a!

„Ce-mi pasa de iern'a! Aici fantasi'a omului se desvelesce, aici omulu este mai mare și mai pro susu de cei'a-lalti!“

— Dăca aru fi asiâ, aru trebui sa traiēscă pre aici numai poeti și cu tôte aceste vedi ce sou-

de ômeni sloti și idioti resaru în aceste locuri poetice.

„Pentru ce nu-mi lasi inchipuirea mea sa-si croiēscă lumea dupa placulu ei? Pentru ce vii pu-rurea sa-mi inadusi fantasi'a arētându-mi fără cru-tiare realitatea în tôte golicunea ei? — Ce omu nefericitu! i-mi siopti apoi Alessandru la urechia. Elu vede lumea și vrea sa o veda numai precom-este. Trista trebuie sa fia vieti'a candu nu o poti înfrumșetă în inchipuire!“

— Ce omu condamnatu la nenorocire! — i-mi vorbea încetu la ceea-lalta urechia Edgar. Elu voiesce pururea sa veda lumea altfeliu decâtu cum este. Vieti'a lui are se fia unu siru de descep-tiuni un'a mai durerôsa decâtu alt'a!

Numai convorbiri scurte că aceste intrerupeau din cându în cându tăcerea nôstra. Spre sēra ve-diuramu de pre unu piscu unu orasielu asiediatu în vale pre malurile Ronului.

— Eata orasiulu Brieg, amu disu eu.
„Brieg? Brieg? dise Alessandru; trebuie sa fi celitu acestu nume în vre-o poezie. A! i-mi aducu aminte în Musset:“

A Brieg dans les vieux chalets
Au sein des Alpes désolées...

— Aici acum sa ne despartim, amu urmatu eu. De aci d-ta ai sa apuci în susu spre Sim-plon, iēra noi... a propos Edgar, noi unde mer-gemu?

„Scin eu? response Edgar.“

— Veniti cu mine în Itali'a. Vomu petrece bine impreuua.

„Nu se pôte, response Edgar, scrisori de a casa trebuie sa me ascepte la Geneva. Sa mer-gemu sa vedemu Mon-Blanc.“

— Fia, amu disu eu, sa mergemu unde ti-a placē.

A dōu'a di diminēti'a, Alessandru se desparti de noi. Luându concediu, elu ne rugă sa nu-lu uitămu. Pôte, ne dise elu, va veni o vreme unde ve-ti celu numele meu în capulu unui volumu de poe-sii care voru sboră în lume, atunci va veti aduce aminte de caletori'a nôstra.

— Dăca acelu volumu va aparē vre-odata, elu va ocupă, legatu în aur, loculu de onôro în bi-bliotec'a mea, response Edgar.

Vre-o ôra dupa ce Alessandru plecă în susu spre Simplon, Edgar și cu mine ne îndreptaramu în jos pre malurile Ronului spre Martigny. Totu drumulu Alessandru formă obi-ctulu conversatiunii nôstre. Edgar i-lu declară neb nu cu deseversire. În zadaru me încercamu a lu convinge ca esalta-rea voluntaria lui Alessandru nu este nici decum o nebunia, și ca suntu multi că densulu pre lume, Edgar sustinea parerea lui cu obstinatiune. Abiă sēra târdiu cându ajunserămu la Martigny, i-mi concesse ca dăca Alessandru nu-i inca de totu ne-bunu, nu-i lipsesce multu.

XI.

— Ce facemu astâdi, Edgar, întrebai pre to-varasiulu meu, a dōu'a di diminēti'a. Martigny, pentru turisiti, este unu punctu centralu de unde potu întreprinde o multime de primbări. Vrei sa mergemu spre „La Tête noire“, sau sa facemu partita muntelui „La Pierre a voir“ sau sa sacrifi-cămu mai multe dile muntelui „La dent du midi?“

„Ma Pierre a voir“ trebuie sa fie virfulu celu naltu care ese colu din nouru, imi response Edgar de la ferēstra. Primblarea acést'a trebuie se fie fôrte obositôre. S'o lasămu pre mâne. A-tâdi propun sa ne ducēmu sa visitămu cascād'a „Pisse-vache“ și „Les gorges du Trient“ care sunt în apropiere de v'o ôra sau dōu de Martigny.

vintitia sub ce dinastia. Probabilitatea cea mai mare e pentru dinastia prussiană. Monarchul sa se impetinescă cu ideea, ca elu va pute perde provincie nemtiesei. De aceea e in interesul dinastiei se a caută ca Ungaria se fia mare si tare ca sub Mathia celu dreptu si se aiba aceeași putere si vedea si cându va fi restrinsa la coróna Ungariei, care putere si vedea o are acum. In fine dice ca majoritatea sa nu esileze dreptulu seu asupra inarmării, dupa cum esilau grecii pre barbatii loru cei mari.

Parceze lóga cas'a sa fia indulgenta cu densulu, pentru ca densulu si asiá cugeta a incheia activitatea sea parlamentaria, cu cuventarea acést'a (sensatiune). Ceea ce se decide aici e de insemnatate nu numai pentru Ungaria, dara pentru Europa.

Protestéza serbatoresce contra denunciatiunei, ca tiér'a se lipsesce prin legea acést'a de dreptulu celu mai pretiosu si densulu nu póte proroci, ca primirea acestei legi va fi fatala Ungariei. Nici densulu nu e multiamitu cu legea intru tóte, lu multiamescu in sa modificatiunile facute la glóte si impregiurarea ca guard'a va fi o continuare dela honvedimea din 1848 cu colóre si limba ungurésca (Borlea si Miletics: acést'a nu e permis a se fia!).

Se dice in partea stánga, ca nu e ertatu sa fia: tocma acést'a lu intaresce in presupunerea sea ca asia trebuie sa fia.

Se provóca la invasiunile tatariloru din seculu 13 si ale turciloru din secululu alu 16 si a rata probabilitatea ca si in secululu 19 se póte întâmpla o invasiune rusésca. Deci sa nu surprinda invasiunea pre tiéra fára de a fi gal'a. Mai departe vorbesce despre mesurile ce au a se pune in lucrare pentru castigarea prestigiiloru militare. Infrunta pre stánga cáci a dísu ca nu es sta libertate de presa, precándu pres'a a patatu nu pre singuratici, nu partide singuraticice, ci cas'a intréga cu nerusinata insolentia, o injuria, carea nu e suferita nici in Anglia nici in America. Indemna pre stánga extrema a se lasá odata de cultulu lui Kossuth, pentru ca in interesulu lui nu se va sacrificá patri'a si nu se va suferi a trage in tina pre mántuitorulu providentialu, Deak. Pericolii cari dau incungiuuru tiér'e sunt multi; nationalitátile trebuie iescu indostolite; in se de a se mai vorbesce si astádi de „nationile“ Ungariei, de Serbi'a, Romani'a, Nordslavi'a etc. póte usioru veni lucrulu acolo, incátu sa fia de lipsa pasirea cu puterea armata contra acestoru prefensiuni.

In sedinti'a dela 31 Iuliu se continua desbaterea asupra proiectulu de lege pentru inarmare.

Inainte de acést'a face Miletics o interpelatiune prin carea intrebá pre ministrulu de justitia, deca scie despre arestarea fostiloru colaboratoru la „Zastava“ Ivanovics si Karavalk si detinerea loru in Petrovarodinu, incátu nu le e iertatu a esi la preumblare nici sub padia.

In continuarea desbaterei vorbesce Col. Tiszza, W. Tóth, Emer. Ivánka, ministrulu de culte Eötvös Nicol. Bano, Col. Tóth, Georg Klappa, Gabr. Varady pentru proiectu; Patay pentru propunerea lui Madarasz contra proiectulu.

In sedinti'a dela 1 Aug. se continuá desbaterea proiectulu de inarmare. Vorbescu

Anton Zichy si altii. Cei mai multi sunt in favórea proiectulu de lege de a se luá cá basa la desbaterea speciala.

Legea de inarmare.

In nrulu trecut amintitu numai pentru cá sa aiba cunoscentia publiculu de desbaterea legi de inarmare, ce decurge tocma acum in diet'a Ungariei. Legea e déjá primita in generalu si desbaterea speciala asupra paragrafuloru singuratici decurge.

Dupa proiectulu publicatu puterea armata constá:

- 1, din armat'a comuna si din marina,
- 2, din guard'a (honvedség) ambelor parti ale monarchiei, si
- 3, din glóte.

Armat'a comuna si marin'a forméza o totalitate pentru intregu imperiulu austro-magiaru si va fi unu comandantu de armata, denumitu de Maj. Sea cá supremulu beliduce, in cele aministrative, armat'a e subordínata ministrulu comunu imperialu. Comand'a va fi in limb'a nemtiesca. Detori'a armaei comune e a aperi teritoriulu imperialu contra inamiciloru din afara si de a sustinea ordinea legala in lăntu. Pentru cei 10 ani mai de aprópe se norméza numerulu armatei la 800.000 intre cari se cuprinde si contingentulu marinei; de aici se esceptiuneza regimentele de margine (confiniele militare). Din nrulu de mai susu efectiv'a se va compune numai din 240.000, pre cându ceilalti 560.000 voru formá reserv'a. Tierile corónei unguresci voru contribui conformu populatiunei loru 329.000 individi la armat'a comuna.

Guard'a forméza in fia-care din partile imperiului corpuri deosebite. Ele in sa voru fi parti integritoria ale armatei si in tempu de resbelu au sa dea sucursu armatei la aperiarea monarchiei; in tempu de pace, la trebuintia, voru avé chiamarea a sustinea pacea in lăntu. In privinti'a administrativa stau sub respectivulu ministru pentru aperiarea tierei, iera in cele militare, comandantulu loru superioru denumitu de monarchu si in tempu de resbelu beliduculu imperialu.

Oficierii de guarda se denumescu in tempu de pace, la propunerea ministrulu de aperiarea tierei, de monarchu; in tempu de resbelu de beliducele imperialu. Flamur'a póta insemnele tierei si comand'a va fi in limb'a magiara. Distinctionile, armatur'a si echiparea va fi intocma cá la trup'a armatei. Pentru Ungaria si Transilvania afara de confiniele militare sunt normate 78 bataliuni de infanteria si 28 de escadrone de cavaleria. Ungaria se imparte in 4 cercuri de guarda, Transilvania va fi alu cincilea.

Glótele cuprindu in sine tota populatiunea capace de a purta arme dela 18 pana la 40 ani, si se va compune din acei individi care nu sunt inrolati nici in armat'a de linia, nici in guarda. Chiamarea glóteloru e de a nelinisci pre inimicu, cându acést'a se afla in lăntulu tierei si a face servitiu armatei prin pregatirea de pedeci inamiculu.

Fia care cetati nu e datoriu a purta arme cându ajunge la etate de 20 ani si adeca 3 ani servitiu activu la trup'a de linia, 7 ani reserva la aceea-si trupa, 3 ani in guarda.

Eliberarea dela servitiu e restrinsa numai la uniculu fiu, a unui parinte necapace de a-si cástiga panea, seu alu unei veduve, seu la nepotulu unor mosi bebrani, seu la fratele mai moloru fratini si sorori orfane, carele pentru acesti'a trebuie sa stea acasa. Tote titulele de eliberare de pana acum, precum si depunerea tacei de eliberare, nu mai au nici o valóre.

Acei juni cari absolvu unu gimnasiu superioru si au testimonii bune, potu intra ca voluntari pre unu anu in armata, trebuie in se sa se echiipeze si sustina din averea loru propria. Acei juni seraci, cari potu produce testimonii forte bune inea voru capata concessiune cu invoirea ministrulu comunu de resbelu la servitiu de unu anu. Toti acesti'a dupa servitiulu de unu anu vinu la reserva. Deca au doveditu talentu militaru si s'au cualificatu bine si pe lănga acést'a au depusu esamenu de oficieru se

— Pre bine me'nvoescu.

Plecuremu amundoi pre valea Rhonului. Dupa unu marsu scurtu si placutu ajunseremu la Vernaygaz, statiune de drumu de feru ce se afla in apropiere de vestita cascada. Odata cu noi sosise si trasurile drumulu de feru, din care se coborise la acést'a statiune numai doue persóne. Aceste erau unu domnu si o dómna care se si indreptau spre cascada. Védiendu anse ca si noi apucasemo acela-siu drumu, domnulu ne veni inainte si ne propuse sa facemu primblarea impreuna. Era unu teneru de vr'o 23 de ani cu perulu rosu; dómna asemenea aveá peru rosu, ochi verdi frumosi, paré a fi mai tenera cu cáti-va ani decâtu densulu si era frumósá. Primindu propunerea lor, a purcesu impreuna. Noii nositri tovarasi erau amundoi forte voiosi. Nesfirsitu rideau si glumeau. Edgar si eu eram iera-si bine dispusi asiá incátu vesel'a cea mai mare domni'a intre noi.

— Cátu e de frumósu! Dómne, cátu e de frumósu! esclamá in fie care momentu tener'a. Asia ceva n'amu mai vedutu! Nici prin visu nu-mi trecea ca suntu lucruri asiá de frumóse pre lume! Armand! Armand! Vin aici, vin inte. Ean vedi ce curcubeu s'a formatu in cascada!

— Vino tu aici, Louise, strigá Armand, privesce cum ferbe ap'a in prapasti'a in care se arunca! Tare-i frumósu!

— Me rogu, vino tu inte in cóce, raspundea Louise. Sórele are sa s'ascunda in nouri si ai sa perdi curcubeulu. Apoi adresându-se cátra Edgar care mergeá tota vremea pre langa dens'a. Spune-i si D-ta sa vie, ca are sa pearda curcubeulu.

Asiá se chemau unulu pre altulu ca sa-si arate frumsetiele. Se vedea ca era cea anteí calatorie a loru, cáci totu ei interesá, totu ei surprindea, totu le pareá miraculosu. Când ne suiamu pre o punte strimta si nesigura facuta pre cóst'a muntelui, de pre virfulu cáruia curge apa si care duce in dosulu cascadei, Edgar, Armand si eu pasam

cu cea mai mare precautiune cáci puntea tremurá sub picidorele nóstre si surparea numai unei scándure putea sa ne arunce in prapastie. Louise din contra mergea c'o siguranti'a, ca si când ar fi pasitu pre drumulu celu mai bunu. Ea nici nu-si inchipuiá ca póte fi periculu pre luma.

Ajnsi sus in dosulu cascadei, apa ce se asvirlia cu putere pre deasupra capului nostru, arunca o plóte fina in tóte partile si ne aflamu ca sub unu dusiu. Louisei ei placeá asta asia de multu, incátu batea din máni cu bucurie. Tota via'ta ei nu-si inchipuisse ca va luá unu dusiu imbracata. In zadar Edgar voia sa o invelésca cu unu sialu de calatorie Louisea preferea sa fie udata pentru a avé aventure de povestitu a casa cându s'a întorce. Cându o óra mai tárdiu intramu truspatru in „les Gorges du Trient“, riu impetuos care curge pinte munti ce se unescu deasupra sa si printre care abié strabate o radia de lumina, locu grandosu si infriosiátu tot'odata, noi trusei barbatii taceamu cuprinsi de o infiorata admiratiune, Louise singura vorbeá si ridea fara cea mai mica emotiune. Intr'unu rendu ei veni ideea sa se plece pre deasupra balustradei de lemn a pontii pre care ne aflamu ca sa culéga o floricea de pre stánca ce formá malulu opusu alu ríului. A trebuitu Armand s'o opriasca cu diasila de a nu se espune la asemenea periculu, cáci balustrada tremurá când apasai numai mána pre densa si ar fi cádiutu in torentu impreuna cu persóna ce si-ar fi sprijinita de densa totu trupulu. E-índu din acea bizunie spáimantátóre la lumina dilei, Louise incepá sa cánte si sa sara de bucurie ca a vedutu unu locu asia de frumósu. Edgar anse apropiindu-se de mine fmi díse la ureche: „Oare nu cumva sunt insuratei care facu calatori'a de nunta, tare fmi paru voiosi si nebuni.“

— Nu credu, responsei: trebuie sa fie frate si sora. Nu vedi cum sémene?

„Aru trebui sa-i intrebámu, díse Edgar cu óresi-care ingrigire.

Armandu si Louise erau in adeveru frate si sora; ii dobendise dela parintii loru permissionea sa faca o excursiune de cáte-va septemáni in Svi'tier'a.

In vreme ce mergeamu toti patru pre josu spre Martigny inapoi, ne intrebá Armandu din ce tiéra suntemu. Edgar spuse ca nu suntemu compatrioti, si ca elu este din Bruxelles; Armandu la rendulu seu ne spuse ca este din Lille, fiulu unui comerciantu de panzerii. Cându auzi Louise ca eu suntu de pre malurile Dunárei, fu cuprinsa de mirare.

— Cum? díse ea, asiá de departe? Dara d-ta areti cá si noi la fatia. In patri'a d-tale, i-mi inchipuiamu, ca ómenii trebuie sa fia altfelii. Si in tiér'a d-tale, se vorbesce frantuzesce?

„Louise, o mustra Armandu, cum poti sa faci asemenea intrebare? Unu altu poporu trebuie sa aiba o alta limba.

— Totu-déun'a trebuie sa me indrepti, chiaru cându amu dreptate, d-lui nu aru scí asiá de bine limb'a nóstra.

„Amu invetiát'o de cându eram copilu, responsei eu.

— Dara sa vorbesci asiá de bine! esclamá iéra Louise impreunându mánilu cu mirare.

In vreme ce eu urmamu convorbirea cu Louise, Edgar se totu amestecá in vorba si vedeamu ca aru fi preferitu cá Domniótor'a se vorbésca esclusivu cu densulu. Védiendu acést'a, eu care amu fostu pururea amicu sinceru, si nu sciu ce este egoismulu, m'amu retrasi inapoi si amu inceputu o lunga conversatiune despre ómenii si limbi cu Armandu, in vreme ce Edgar si Louise care mergeau inainte conversau impreuna.

(Va urma.)

voru notă între aspiranții de ofițeri de rezerva s'au de garda. — Si la marina potu intră juri ca oroluntari pre unanu. Asemenea potu face medici, chirurgi si apotecari.

Candidatii de teologia ai tuturor confessiunilor recunoscute inca voru fi inolati in armata s'au in garda; se voru concedia pentru continuarea si terminarea studiilor lor.

La propunerea ministrului respectiv, pre amplotalii, cari au absolvitu drepturile, asemenea pre professorii si invatatorii dela institute publice, Maj. Sea i va lasa in aplicarea lor. Candidatii de invetiatori la scolele populare, invetiatorii de la scolele populare, apoi posessorii unei economii de agricultura, carea pote sustinea o familia de 5 persoane si nu trece preste marimea impatrata, se voru deprinde dupa asentare 8 septemăni cu armele si apoi se concediaza. In tempu de pace voru lua parte numai la exercitiu periodic, cari sunt in fia care anu la tempu anumitu.

Inrolarea se face de regula intre 15 Ianuarie si 15 Martiu; inceputulu servitiului inse lu 1. Octobru a aceluia-si anu.

Asentarea se va face in cercuri dupa clasele de etate. La fia-care asentare se covoca 3 clase de elate si dupa numerulu sortiei, cei apti se inolaza, pana la implinirea contingentului in armata si marina; o parte din cei apti ce trecu pre deacsu-pr'a, vinu la rezerva, din care se voru integri liniele armate, la casu de vre-o lipsa; restulu intra in garda.

Feciorii din rezerva se voru aduna de trei ori in restempulu catu se voru afia la acest'a, la exercitiu pentru o durata de cate multu patru septemăni.

Guard'a va avea la fia-care bataliune unu statu majoru, carele va consta din comandantele bataliunei, din unu ofițeru manipulant, carele va fi deodata si adjutantu de bataliune, din unu medicu, unu maestru de puscii, 4 sergenti, unu suboficieru, 8 gregari si doi servitori de ofițeri.

In tempu de pace, fia-care bataliune va avea la statiunea statului majoru o compania presenta, cu scopu de a deprinde pre recruti in manuirea armelor si de a sustine ordinea si liniscea; asemenea se va afia dela cate 4 escadrone de husari unulu presentu. Cei lalti guardisti sunt concediati si-si vedu de afacerile lor.

Recrutii inolati in garda se aduna la statiunea statului majoru si invatia exercitiulu, celu multu in 8 septemăni si dupa aceea se duc a casa cu concediu. — Guard'a se convoca in totu anulu dupa secere la exercitiile ce se voru tine 2—3 septemăni.

Insurectiunea in Bulgaria.

Din „Osten“ luamu scirile urmatoare venite din Bucuresci:

Bucuresci in 23 Iuliu.

Cerculu Belgradului locuitu de bulgari s'a facutu scena unei agitacioni, cari ne va aduce mari perplesitati. Multi bulgari sunt cetateni romanesi, si alatu aici in Bucuresci, catu si in Galati si Brail'a negutietorii bulgari sunt forte ayuti. Simpatii strinse exista intre romani si bulgari si pentru aceea i-a fostu si regimului nostru forte greu a aduce in confusiune activitatea secreta a comitetului bulgaru, ce s'a formatu aici; de-si acest'a a cerut o cu multa starointia multe puteri mari europene. De mai multi ani inca se pregatescu bulgarii pentru insurectiune si emigratiunea a pregatitu pentru casulu acest'a bani, arme si omeni in abundancia, si aru fi eruptu inca mai de multu, candu amu fi ascultatu la sioptele rusesci. Insa emigratiunea bulgara, care e capulu interprinderei, a contatu forte multu le simpatieile Europei si n'a pregetatu a condamna in tote jurnalele, ce-i stau la dispositiune, solidaritatea cu Russia. Planurile partidei agitatoria paru, prin visit'a principelui Napoleonu a fi aduse la maturitate si in Vinerea din urma (in 16 I. c.) s'a si dusu membrii comitetului bulgaru la Giurgiu pentru de a efeptu trecerea trupei insurgentiloru preste dunare. Deocamdata s'a inarmatu 600 de barbati. Fiesce care are doue puscii si munitiune pentru o suta de puscaturi, asi incatu acesti 600 porta cu sine arme si munitiune pentru alti 600; si impartiti fiindu in siése despartiminte de cate o suta feciori sunt avisati a pune in siése puncte piciorulu pre pamentulu bulgaru: pre la Petrocenti, pre la Vlasc'a, Zimniti'a, Teleormanu, Alessandria si Giurgiu. Se dice ca

Dumineca in 18 a I. c. au trecut preste Dunare. —

Bucuresci 24 Iuliu.

Alalta-eri pre la amedi primi principele Carolu dela Marele Veziru A a l i Pasia o depesia telegrafica, in care-lu inscintieza, ca la Giurgiu aru sta 800 de bulgari inarmati, gat'a de a intră in Bulgari'a si de a rescula tierra. Cu acea ocaziune Marele Veziru se roga prin espressiuni forte caldorse, provocandu-se la solidaritatea trebuintei reciproce de pace si ordine, ca guvernulu romanu se faca totu ce-i sta in putintia, pentru de a departa atentatulu inimiciloru esteri asup'a integritatii imperiului otomanu. Principele Carolu chiamo indata pre ministrulu Ioann Brateanu la sine, pentru de a consulta asup'a depesiei, carea facu o impressiune placuta asup'a amenduror'a. La 4 ore dupa amedi principele telegrafeza Marelui Veziru, ca va tramite indata pre ministrulu primariu Ioann Brateanu la Giurgiu, ca sa faca totu ce cere implinirea loiala a datorintieloru internationale; si intru adeveru ministrulu si pleca numai decatu la Giurgiu.

Bucuresci 26 Iuliu.

Scirile sigure, care ne vinu astadi in privintia insurectiunei bulgare ne spunu, cum ca iusurgentii au ajunsu neimpedecati pre pamentulu bulgaru si scopulu lor comunu este cetatea Rusciucu. E intru adeveru ointreprindere eroica, ca 600 de omeni sa murga directu asup'a capitalei, vrendu a o ocupa, insa acest'a este scopulu conducatoriloru, ca ei in facia poporului se intreprinda o astufeliu de lupta cu turcii, cugetandu ca acest'a va fi semnalulu rescularei tieriei integri. In 21 Iuliu se impreunara cate 2 trupe de cate 150 feciori, asia incatu se formara numai doue corpuri de cate 300 feciori. Pre unulu flu conducea Stefanu Radshin, unu bulgaru din Rusciucu, pre celalaltu Hadschi Dimitri unu grecu din Tesali'a. In Rusciucu nu era nice pomenire in diu'a acest'a de evenimentulu ce se prepară in apropiare, si au fostu numai o intemplantu, ca 800 de Nizami si Baschi-Bozuci, carii se trimitea pentru manuirea cordonului dunarenu se intalpira catra tierra cu trup'a insurgentiloru comandata de Hadschi Dimitri. Acest'a se lovi de 3 ori, retraganduse totu de o data in directiune catra Ternov'a, pentru de a ajunge in ascunsurile Balcanului. In acestea 3 loviri perdu ia 9 feciori si carulu celu mai bine prevediutu cu munitiune.

Astadi au sositu aici unu adjutantu de a lui Mithad Pasia, pentru de a-lu saluta, si de a-lu ruga ca sa i se dea unu ofițeru spre a face in contielegere pregatiri militare la confinieile romane-bulgare. Cerintia acest'a fu indata apretiatu si implinita. Din partea nostra s'au mai tramisu 2000 soldati infanteria si 800 cavaleria catra confinieile bulgare urmandu mai tardiu si alte trupe, pentru ca nu vreamu a sta cu manile in sinu, vediendu trupele aucsiliare turcesci ce i s'au datu lui Mithad Pasia, ca se asedia la confinieile nostre.

Giurgiu 28 Iuliu.

In 18 I. c. trecuramu 600 feciori preste Dunare. Populatiunea din patria (Bulgari'a) e avisata prin proclamatiunea urmatoare:

„Fratiloru! Nu veti mai suferi multu. O cea eroica s'a sculatu pentru ca sa sfarame jugulu vosteru, si sa ve elibere de contributiunile cele nesuferibile. Fratiloru! Nu ne despartiescu septemăni ci numai vre-o cate-va zile de inceputulu luptei, ce se ve aduca mantuire. Avemu bani, avemu arme si prafu; turculu o va simti curendu. Fratiloru! asceptati-ne. Noi veniramu; or'a eliberarei se apropia.

Comitetulu insurectiunei bulgare.

Nereusirea planului nostru de a merge de dreptulu spre Rusciucu nu ne descuragiaza, de-si suntem siliti, nevenindu-ne socursulu asceptatu, a dirigia trup'a insurgentiloru la confinieile montene ale Romeliei. Ni s'a promis ajutoriu din Tesali'a si Epiru si la tota intemplantu turculu nu va gata asi curendu cu noi. Neamu incaieratu putinu in 21 Iuliu cu turculu si amu perdu 9 feciori, insa ei-au perdu de diece ori atati'a, si eu credu ca acest'a nu au caditu, ci a luat la sanatosu. Guvernulu romanu pource cu o rigurositate mare catra toti bulgarii, insa nu are aici o influintia, caci pretutindenea locuescu compatrioti bulgari, cari simpatisiadia cu noi, prelanga care mai avemu inca si simpatieile populatiunei romane. Prin

staruintiele consuliloru streini sau arestatu vro cativa bulgari, carora li s'a redatu libertatea din caus'a evictiunei (garantie) ce a prestatu uni cetatenii cu stare.

Unu telegramu privatu alui „Osten“ ne spune, ca insurgenti bulgari sunt imprasciati in mai multe grupe prin muntele Grabovo. Turcii au incetatu de a mai persecuta. In regiunea Tirnovului s'a asediatu insurgenti.

Varietati.

Comitele provisoriu alu natiunei sasesci convoca conflusulu pre 15 Septemvre a. c. Deputatii se alegu dupa modalitatea cea vechia.

Societatea academica din Bucuresci e convocata a Bucuresci, la terminulu prevediutu in statute.

O bibola infuriata. O muiere din Siur'a-mica a manatu la Ogn'a la tergu o bibola, pre carea o a fostu crescutu de mica in curte. Bibol'a dupa ce a statu ore-catu in tergu (afara in canpu) a tulito la fuga spre Toparcea. Muierea alerga in urm'a ei spre a o intorce inapoi dara nu o pute ajunge. Deodata bibol'a se intorce si trantesce pre bieta muiere la pamentu si o calca cu picioarele. Omenii alerga intr'ajutoriu cu furci de feru, cu bate si cu alte instrumente si se silescu sa elibere pre muiere de povar'a acest'a fatala. Bibol'a se arunca si mai tare pre femeia si nici cu batii, nici intiepandu-o nici cu ascii aprinse nu au pututu scula si mana de pre femeia. Au trebuitu sa o omore formalu si apoi morta sa o pravalasca cu rudele de pre mei mort'a femeia. Muierea e inca in vietia dara in o stare de totu trista.

5-3 Concursu.

Devenindu, la scol'a populara gr. or. din Sabesiu o statiu de Invetiatoriu vacanta, prin acest'a se escrie concursu pana la 15 Augustu cal. vechiu.

Cu acestu postu este impreunatu unu salariu anualu de 150 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acesta statiu, au de a asterne pana la numitulu terminu, la Inspectiunea scolara dstrictuala din locu, urmatoarele documente:

- ca au absolvatu patru clase gimnasiale, si cursulu pedagogicu, seu clericalu;
- ca au deplina cunoscintia despre cantarile si tipiculu bisericescu;
- ca au vietia morala nepetata.

Cei mai multu cualificati voru avea preferintia

Din siedinti'a Comitetului paroch.

Sabesiu 14 Iuliu 1868:

Comitetulu parochialu gr. or.

3-3 Concursu.

La scol'a capitale greco-orientala in urbea Fagarasiului, care se activedia cu prim'a Septemvre 1868 cal. Iulianu este de lipsa unu invetiatoriu pentru clas'a a II si eventuale a III cu urmatoarele emoluminte, adeca:

in bani 300 fl. v. a. si locuintia in natura, apoi lemnele necesarie pentru incaldirea casei de scola in propia regia.

Spre ocuparea acestui postu se escrie concursu pana in finea lunei Augustu 1868, cal. nou.

Competitorii voru indrepta recursele scrise intregi cu man'a propria la Eforia scolei capitali gr. or. in Fagarasiu si voru produce pre langa densele documente comprobatorii:

- ca suntu de religiune greco-orientale;
- ca se bucura de purtare morale nepetata;
- ca cunoscun limb'a romana, care e a invetiamentului, apoi limbele germana si magiara, care suntu studie obligate, cu perfectiune;
- ca au absolvatu cursulu pedagogicu si suntu calificati de invetiatori la scola capetale,

Concurentii, cari voru documenta studie mai inalte, voru adeveri a fi servitu si pana acuma in asemeni scole cu bunu succesu seu ca suntu eserti in cantari se voru preferi la alegere.

Dela Eforia scolei capitali gr. orientali.

Fagarasiu in 24 Iuliu 1868,

Petru Popescu

Prot. si inspect. Distr.